

Sundstein skuldi tagt

- Hann skal gevast at siga Føroya fólki, at eingin kreppa er. Tað ørkymlar bert fólk, so tey ikki vita, hvat tey skulu halda

Tað heldur Ivar Høyer Jensen, stjóri í Miklagarði.

Sosialurin hevur sett nøkrum handilsfólkum spurningin, hvussu fólk hava tik- ið móti boðunum, at Fø- oyar eru settar undir um- siting, og um viðskiftafólk- ini hava keypt minni, tá tey hava verið til handils í famu viku.

-Týsdagin og mikudagin, tá boðini komu, merktu vit tað beinanvegin. Sølvan fór niður í botn.

So kom heystfríttíðin, og tað hevur verið ógvuliga fríðarlígt í handlinum. Vit kunnu tó einki ávíst siga um sölutíðni, fyrr enn tað líður longur út í oktober mánaða.

Eisini jól í ár

- Tað er í grundini ikki so stórar broytingar. Vit hava havt niðurgangstíðir síðani 1989. Forbrúkið er farið 20% niður hesi trý árin, so tað er ikki so nógv, fólk kunnu spara í neyðsynjar- vörum í dag.

- Jú, vit trúgva fram- haldandi at tað verður jól - eisini í ár, sigur Ivar Høyer Jensen bjartskýgdur, men skoytir uppí:

Bert kundi tú ynkst tær, at Sundstein gavst at siga, at tað ikki eru so dýpur útliti, sum teir serkønu vilja vera við.

Politikarar gera bert støð- una verri, við ikki at góð-

taka veruleikan, sum hann er. Teir ørkymla fólk, tey vita - hvørki vit út ella inn.

Eftir er bert at vóna, at politikarnir kunnu gera nak- að munagott, t.v.s. at teir tora at ásanna at landið er í kreppu, og hervið eisini royna at fáa framtær neyð- ugu broytingarnar í lands- búskapinum.

Fara neyðsynjarvørur- nar at kosta meira enn hig- artil?

Ov nógvir handlar

- Nei, vøruprísirnir eru í botni sum er, tí kappingin er so hørd. Útboðið av hand- lum er eini 20% - 30% størri enn veruligt grundarlag er

fyrí, viðvíkjandi viðskifta- fólkatali.

Hetta hevur við sær, at kappingin millum handlar- nar er stór. Vit vita tó ikki, hvussu verður tá meirvirk- isgjaldið verður sett í gildi.

Møguliga fer tað at rudda solumarknaðin soleiðis, at teir smáu hvørva.

Fara tit so ikki at seta vøruprísir upp, tá eingin kapping verður?

- Nei, tað verður fram-

haldandi viðskiftafólkini ið fáa mest burtúr. So leingi tað bert eru tveir stórir handlar, eru viðskiftafólk- ini tryggjað móti at gjalda ov nógv fyrí vøruni.

Ivar Høyer Jensen sigur, at hetta er eyðkenni fyrí all- an solumarknað í Norðurl- londum, sum hava verið fyrí skerjingum fíggjarliga og kappingarliga.

Miklagarður hevur held- ur ikki fingið boð um broytt

viðskifta-samband við heil- sölur o.a. fyrirtøkur, sum handlin keypir vøruna frá uttanlanda.

Ivar Høyer Jensen: - Okkara innkeypspolitikkur hevur altíð verið, at vit rinda til ásettu tíð. Tað hevur havt við sær, at vit ongari áheita- nir hava fingið um banka- trygd ella aðrar broyttar skipanir viðvíkjandi inn- keypstreytum, síðani krep- pan kom. Dagny

Útlendskar fyrirtøkur seta okkum strangar treytir

- Tær vilja ikki longur lata vørur, uttan so at vit seta bankatrygd ella gjalda kontant.

Gissur Patrusson foto og videohandil í SMS: Hann er ikki so bjartskýg- dur um framtíðina.

- Eitt er, hvat hendir her á landi í løtuni. Annað er, at útlendsku sölufyrirtøkurnar lesa um okkum í bløðunum, og seta strangar treytir fyrí at lata okkum vørur.

- Eg havi júst verið í Týskalandi á söluframsýn- ing. Áður hava eingir tru- pulleikar verið fyrí inn- keypi, men í dag er støðan tann, at vit kunnu keypa so nógv ella lítið sum okkum lystir, men afturfyrí skulu vit seta bankatrygd.

Hvat hevur tað at týða

fyrí handlin?

- Tað merkir stutt sagt, at um vit keypa fyrí 100.000 krónur, so skulu vit seta bankatrygd t.d. 200.000 krónur. Høvdur tó einki at seta í veð, so eru bert set- húsini til at taka.

Smáhandlar

Fer fyrítøkan á heysin, verður familjan koyrd á dyr. So snøgt er tað.

- Hetta eru víðurksifti sum nógvir smáhandlar fara at liva undir í framtíðini.

Fyrí Fotobúðina hevur tað stóran týðing, tí eini 80% av söluni eru vørur, sum fólk kunnu keypa nógv

bíligari uttanlanda.

- Í dag er tollurin fyrí foto- tól o.a. frá 58% til 78%, og tí sigi eg ongan ringan fyrí, at tey smugla fototól og aðrar vørur inn, tá tey hava verið uttanlanda.

- Vit hava størsta tollin í heiminum fyrí hesar vørur, og vit vita einki um, hvussu umstøðurnar hesum við- víkjandi verða, tá meirvirk- isgjaldið verður sett í gildi.

Kurt Kristensen, sölustjóri í LM-Handlinum:

Í løtuni eru fólk so skelk- aði, at tey als ikki vita, um tey skulu gera.

- Vit hava ikki merkt so nógv til afturgongdina enn, av tí at vit í famu viku høvdu útsølu.

Vit hava dúva uppá, at eingin veit, hvussu meir- virdisgjaldið fer at ávirka okkara vørur. Tey sum hava brúk fyrí at skifta sjón- varpið, videobandspælaran ella útvarpslurtið út, nýtti høvi til tess, nú útsølan var.

Vit hava selt tól sum kosta millum 10.000 og 15.000 krónur, og tey flestu hava gildið kontant.

- Tú kanst siga, at vit hava troyst mogleikan at fólk hava keypt nú, hóast fíggj-

arvánimar eru vánaligar, móti at bíða, tí vørin í famu viku kundi fást fyrí ein bí- ligan pening.

Vit vænta, at tað verður ógvuliga lítil sölur í næstum, men so koma tær nýggju vørurnar heim. Vit vóna og vænta, at fíggjarútliti hjá okkum halda.

- Hinvegin, so eru sölufyrirtøkurnar í útlondunum ógvuliga varnar, tá tað snýr seg um gjaldføri okkara.

Einki tryggingarfelag vil tryggja okkara vørur, og tað hevur við sær, at vit mugu seta bankatrygd, ella gjalda kontant.

- Vit mugu tí fremja spar- ingar á anna hátt, eitt nú við at selja bíligari vørur enn higartil soleiðis, at savnaða innløkan, tá árið er liðugt, er tann upphæddin, sum vit settu okkum fyrí árið, sigur Kurt Kristensen.

Erland Rasmussen, stjóri í Málíngahandlinum:

- Í Málíngahandlinum og Litaval merktu vit týðiliga eina niðurgongd týsdagin og mikudagin í famu viku. Tá tað leið móti vikuskifti- num, kom gongd aftur í söluna, og í dag mánadag, hevur hon verið vanlig.

Tað lagna hendi við Møblasøluni, at vit sendu ein vørufaldara út í hvørt hús í famu viku. Tað gavt úrslitið, at vit hava selt meir

enn vanlig hesa tíðina.

Hava tit fingið strangari treytir fyrí at fáa vøruna heim?

- Tað var ein sölufyrítøka, sum kravdi, at vit skuldu gjalda vøruna kontant, að- renn vit fingið hava heim, men tá vit tosaðu við teir, fingi vit eina avtalu kortini.

Vit merkja at fyrítøkur, sum lata okkum vørur, eru meira varmir í dag enn áður, men tað er einki trupulleiki hjá okkum.

Viðskiftafólkini eru eisini vorðin meira varin. Tey gjalda kontant, ella í tveim- um ella trimum umfórum.

Áður keyptu fólk bara óavmarkað, og rindaðu tá tað bar teimum til.

- Eg haldi at vit nú eru komin á eitt støði, sum vit kunnu liva við, og tað er til gagns fyrí bæði handlin og viðskiftafólk, sigur Erland Rasmussen.

Dagny

Ringið!
- og vit skriva
© 11820